„PREVEDEREA"

Societate Anonimă Română de Asigurări — Brăila
Capital şi Rezerve circa Lei 82.000.000

In ramura „Asigurări populare de viaţă cu amortisment fără examen medical" s'au amortizat, prin tragerea la sorţi efectuată la Galaţi în ziua de 29 Aprilie 1928, următoarele poliţe, cari au fost achitate imediat titularilor res pectivi.

Lei 10.000 d-nei Sevastiţa Tudor aşcu din com. Nedelcu Chercea, Str. Focşani No. 2, jud. Brăila, cu poliţa nr. 4133.
Lei 10.000 d-rei Paulina I. Perianu din Brăila, str. Mihai Bravu nr. 341, cu poliţa nr. 8972.
Lei 10.000 d-lui Moraru Pompiliu din Ismail, str. Comercială, cu poliţa nr. 51174.
Lei 10.000 d-nei Anna Pârvan din Brăila, str. Dorobanţi nr. 169, cu poliţa nr. 52363.
Lei 20.000 d-lui Samuel Abramovici din Botoşani, calea Naţională nr. 163, cu poliţa nr. 11617.
Lei 20.000 d-lui Vasile Popescu din T.-Severin, str. lt. N. Vasilescu nr. 8, cu poliţa nr. 20143.
Lei 20.000 d-lu Radu Dughengeff din com. Brăiliţa, str. Traian nr. 75, jud. Brăila, cu poliţa nr. 28564.
Lei 20.000 d-lui Apostol Cionga din Bucureşti, calea Griviţei nr. 119, cu poliţa nr. 29658.
Lei 120.000 în total, valoarea poliţelor amortizate şi achitate în luna Aprilie 1928. La această sumă adăogăm:
Lei 3.490.000 valoarea poliţelor amortizate în trecut.
Lei 3.610.000 în total, valoarea poliţelor amortizate şi achitate până acum.

11 „PREVEDEREA"

Carosieri Automobilişti

Pânză cauciucată americană
pentru capote de maşini
Chrysler-Buick-Overland

Pânză de huse

Mânere de uşi — Plafoniere
precum şi toate articolele metalice de caroserii

En gros En detail
LA
S. E. R. I. A. S. A.
(fost Ing. Ch. Monnot)
Bucureşti Str. General Florescu 11

Pentru sezonul de Vară

:: Mare Reducere ::
3 Metri stofă de vară Lei 595

Trimitem la cerere, prin poştă, contra ramburs, **3 metri stofă de vară,** pentru un elegant costum sau pardesiu de damă sau de bărbat, lăţime 142 cm. în diferite desenuri moderne, **numai pentru LEI 595.**

! Căptuşeală Gratis !

La o comandă de 3 costume oferim căptuşeala absolut gratuit pentru fiecare costum.

Fără nici un risc. In caz de nesatisfacere restituim imediat suma primită. Cheltuelile de expediţie, foarte reduse privesc pe cumpărător.

Dat fiind cantitatea limitată vă rugăm a vă grăbi şi a adresa comenzile Dv. cât mai curând la vechea firmă cu reputaţie

Adresaţi comenzile vechei şi reputatei firme
INDUSTRIA-IAŞI
Str. Săulescu 2

Aveţi baie în casă?

Instalaţi-vă un **Aparat „Weber"** producător de **băi gazoase** superioare băilor de acid carbonic.

Funcţionare vecinică fără chimicale. Expus la G-la Electrot. **Griviţei 68.** 984

CARBID
SODA CAUSTICA
IACOB MARCU
Str. Banca Naţionala 2, Tel. 44/27.

care am avut bunul gând să mă abonez.

Ceeace e bine să ştiţi e că nevasta-mea, care era bolnavă şi zăcea în pat, când a auzit buna veste, s'a făcut sănătoasă şi s'a dat jos, şi a venit cu mine la Bucureşti, unde şi ea tot pentru întâioa oară e acum.

Să vă dea Dumnezeu sănătate, Domnule Director, şi viaţă lungă, dv., şi la toţi ai dv., şi să vă bucure aşa cum m'aţi bucurat dv. pe mine şi cum n'am crezut să mă bucur în toată viaţa mea.

Iar încheiând acum mulţumirea mea din inimă, vă spun că de „Universul" nu mă voi mai despărţi, câte zile voi mai avea, nici eu nici neamurile mele până în a şaptezeci şi şaptea spiţă, fiindcă ziarul „Universul" a fost norocul meu.

Să trăiţi.

Plutonier reangajat,
BALAN IOAN
Şeful postului Avrămeni
(Dorohoi)

3. V. 1928.

Dela C. F. R.

Accidente

Lucrătorul permanent Stancu Dobre, din Chitila fiind surprins, în timpul lucrului, de o locomotivă care trecea între staţiile Buftea şi Chitila, a fost rănit mortal.

Pe drum până la Chitila a murit.

— Turcu Ion, din comuna Areiuz, jud. Salaj, sărind din acceleratul 42 înainte de a se opri în staţia Sacueni, a căzut cu capul pe şini.

A fost ridicat şi transportat cu trenul de persoane 310 la spitalul din Oradea.

Taxarea cărţilor şi publicaţiunilor periodice

Cărţile literare, didactice şi ştiinţifice, precum şi publicaţiunile periodice, cari se taxau ca mesagerii, se vor primi şi expedia cu timbre de francare roşii, observându-se următoarele:

Expediţia cărţilor şi publicaţiunilor cu timbre de francare se va face numai cu trenurile de persoane, sau mixte, nu însă cu trenurile accelerate sau exprese.

Ziarele se vor primi spre expediere cu timbre de francare ca şi până acum, la toate trenurile de persoane, sau mixte, accelerate sau exprese, afară de trenurile Simplon Orient Expres şi Orient Expres.

Reduceri de tarif

Direcţiunea generală c. f. r. a acordat reducere de 50 la sută la toate trenurile de persoane şi accelerate (numai la înapoiere) vizitatorilor expoziţiei industriale textile şi agricole din Skoplîa (Serbia Meridională).

Se vor da jumătăţe de bitele acelora cari se înapoiază cu legitimaţii eliberate şi vizate de direcţiunea târgului.

Justificarea plăţii prestaţiei

Direcţiunea generală c. f. r. a cerut întregului personal c.f.r., ca la primirea salariului pe luna Mai, odată cu justificarea impozitului global pe trimestrul Ianuarie 1928 să justifice şi plata prestaţiei pe acel trimestru, fără de care nu se va plăti salariul.

Schimbări de nume la staţiuni

Dela 15 Mai, staţiunile Mesteacăni, depe linia Sânandrei-Periam se va numi Gelu; Anciocrac depe lina Basarabeasca-Bugaz se va numi Berezina; Someş Sat, depe linia Apahida Cluj se va numi Someşeni.

Procesul unui colonel

Craiova, 4 Mai

Eri, consiliul de război al corpului I armată, presidat de d. general C. Şerbescu, a judecat procesul colonelului de artilerie D. Ionescu, fost comandant al atelierului de reparaţii al corpului 2 armată (Chitila), acuzat de diferite nereguli, calificate fals şi sustrageri. Dosarul a fost trimis la Craiova de către Curtea de casaţie, prin strămutare cerută de ofiţer.

Desbaterile au durat toată ziua fiind ascultaţi numeroşi martori, colonei şi ofiţeri inferiori.

Comisarul regal special, d. colonel D. Tomescu, a lăsat unele capete de acuzare la aprecierea consiliului, iar pentru altele a cerut condamnarea.

D. Virgil Mora, avocat din Bucureşti, a analizat toate învinuirile aduse colonelului Ionescu, susţinând că nimic din ce i se impută, nu este dovedit. In acelaşi sens au vorbit d-nii avocat Boboc şi colonel Magereanu.

Consiliul a achitat pe colonelul Ionescu cu unanimitate de voturi, pentru toate cele nouă acuzaţiuni.

Povestirea autentică a abdicării lui Wilhelm II

— Un personaj recalcitrant. — „Nu mai sunt împărat german, dar rămân rege al Prusiei" — Scene penibile şi ridicole. — Cum a fugit Wilhelm II în Olanda. — 6 ore la frontieră —

Zilele trecute a apărut o carte foarte interesantă, la Berlin, scrisă de d. Alfred Niemann asupra „ultimelor zile ale Imperiului german".

Autorul oferă cititorilor o povestire autentică privitoare la împrejurările în care a abdicat ex-Kaizerul, Wilhelm II, în ziua de 10 Noembrie 1918.

O MESERIE... INGRATA

Din această povestire interesantă, reese că Wilhelm II, după ce i s'a adus la cunoştinţă ultimatul socialiştilor, a strigat:

„Am domnit îndeajuns ca să înţeleg cât de ingrată este meseria de monarh. Mi-am făcut datoria până acum, refuzând să părăsesc postul meu".

Oricât de ingrată ar fi meseria de monarh, Wilhelm II a refuzat să abdice.

Atunci a intervenit al doilea incident. In ziua de 9 Noembrie 1918 cancelarul Max de Baden a anunţat populaţia Capitalei că împăratul a abdicat.

In aceeaş zi, la ora 2 d. a. Scheidemann a confirmat, în Reichstag, abdicarea şi a anunţat proclamarea republicei. De fapt, nici în dimineaţa zilei de 9 Noembrie, nici la ora 2 d. a., a aceleiaş zile, când Scheidemann, confirma în Reichstag abdicarea împăratului şi proclama republica, Wilhelm II nu abdicase.

„RAMAN... REGE AL PRUSIEI!"

Incunoştinţat de întorsătura gravă pe care o luaseră evenimentele, Kaizerul a răspuns, la ora 2.15 m.:

— *„In sfârşit am luat o hotărire irevocabilă: am abdicat ca împărat german, dar declar că rămân rege al Prusiei"!!*

Wilhelm II-lea părea foarte încântat de această „irevocabilă" a sa hotărire, care, de fapt, nu era de cât o soluţie absurdă, în flagrantă contrazicere cu dreptul public german şi prusian şi chiar cu simplul bun simţ politic.

Când Max de Baden şi colegii săi din minister i-au comunicat telefonic împăratului recalcitrant, sau inconştient, că „sângele curge pe străzile Berlinului"; că „guvernul a anunţat oficial, abdicarea M. Sale", Wilhelm II a răspuns senin şi imperturbabil:

„Am făcut tot ceeace puteam să fac. Nu sunt împărat german, dar sunt, rămân şi voi fi rege al Prusiei!"

La ora 4 şi jum. din acea zi istorică, la Spa, unde se găsea împăratul, domnea o mare veselie.

Contele Schlenburg — scrie d. Alfred Niemann — era nespus de încântat că Prusia are un rege.

OPERETA DELA SPA

Opereta se juca pe scena castelului din Spa; pe când la Berlin, se juca o tragi-comedie.

Circula svonul că o trupă de soldaţi revoltaţi, însufleţiţi de cele mai rele sentimente faţă de presupusul „rege al Prusiei", înainta în marş forţat spre Spa...

Hindenburg anunţa pe tristul său monsenior că situaţia s'a schimbat şi prudenţa ar trebui să-i dicteze o hotărire virilă.

Care era acea hotărire virilă? Hindenburg preciza gândul său: fuga în Olanda, unde este un „refugiu sigur pentru Maiestatea Sa".

Cum a primit ex-Kaizerul aceste ştiri rele, însoţite de suplimentul de consilii din partea mareşalului Hindenburg?

S'A GANDIT WILHELM II LA SINUCIDERE?

Furios el a acuzat de „trădare" pe cancelarul său, Max de Baden şi de „obraznic" pe Ebert, care se instalase, la *Wilhelmstrasse*, în numele revoluţiei triumfătoare...

Dar nici insultele, nici invectivele proferate în cabinetul său, de Wilhelm II, nu modificau situaţia creată la Berlin de mersul fatal al evenimentelor.

S'a vorbit de sinuciderea ex-Kaizerului. S'a gândit oare acest teatral şi tragic personaj la sinucidere?

D. Alfred Niemann afirmă că da, dar adaugă: „concepţia religioasă a existenţei, a împedecat însă pe Kaizer de la acest mod de a se strecura dintr'o situaţie".

PE CAND SE URCA IN TREN...

Dar, în sfârşit, iată sosit momentul plecării în Olanda. Trenul „imperial" aştepta în gara Spa pe „marele nehotărît".

Wilhelm II apare pe peron, înconjurat de o suită de circumstanţă. El a făcut câţiva paşi spre vagon şi apoi, deodată a şovăit, s'a oprit şi a pronunţat următoarele cuvinte:

— „Nu, nu... Nu mai plec!... Nu-i cu putinţă să las aci pe femeea mea şi pe copiii mei!"

Emoţie... Nelinişte...

Hindenburg şi secretarul de stat, von Hintze, sunt preveniţi. Ei trimit pe baronul de Guünan cu misiunea de a-i „deschide uşa vagonului", fostului împărat, adică de a-l instala cam cu forţa în tren.

In clipa când numitul conte, îşi îndeplinea misiunea sa, deodată, Wilhelm II, ca un perfect comedian, a scos strigătul:

— „Nu vreau să se creadă că am fugit!"

Atunci el a scris kronprinzului: „Rămâi la postul tău!"

Care post?

După noui tratative, a doua zi, 10 Noembrie, Wilhelm II a pornit cu trenul, spre graniţa Olandei.

La graniţă alt incident. Autorităţile olandeze au refuzat să primească pe teritoriul lor, pe acest „indezirabil" personaj.

Şi Wilhelm II, obicinuit cu primirile pompoase de odinioară, a fost silit să aştepte, în staţia de frontieră, ca un aventurier suspect, şease ceasuri, până când, a sosit ordinul guvernului olandez... de autorizarea trecerii, sub o strictă supraveghere poliţienească.

Mărire şi decadenţă...

Observaţii dintr'o excursie şcolară în Egipt

STRAINII PREFERA SA CALATOREASCA CU VAPOARELE ROMANE

Strâng toţi elevii împrejurul meu. In faţa noastră zeci de vapoare. Intre ele vaporul **„Dacia"**, vopsit în alb, cochet şi mândru, mai cu seamă pentru noi, prin tricolorul, care fâlfâe, alături de drapelele vapoarelor altor state, reprezentate în orice moment, în palatul Alexandria.

Străini mulţi: englezi, francezi, olandezi şi mulţi greci, urcă scara vaporului nostru, pentru Pireu sau Constantinopol. Călătorii străini preferă vaporul românesc, deşi vapoarele altor state sunt în număr destul de mare. De ce oare?

Cer explicaţiuni unui funcţionar dela vama Alexandria. Acesta, într'o franţuzească greşită îmi spune: Englezii, ca toţi ceilalţi străini, preferă vaporul românesc pentrucă pot şedea pe bord, în timpul călătoriei.

Vapoarele străine, în cea mai mare parte ard cărbuni. Fumul, ploaia de sgură, te goneşte în cabină, pe câtă vreme vapoarele româneşti ard petrol. Iată superioritatea vaselor româneşti.

Astfel fiind, te întrebi dacă vapoarele româneşti constituie factori de propagandă românească în străinătate, fără a vorbi de util şi de aportul economic. Eu cred că da. Ba poate importanţa lor din acest punct de vedere este chiar mare. Şi atunci, cred că sunt de acord cu d. comandor Negru, comandantul „Daciei" că statul ar trebui să facă sacrificii, mărind numărul vaselor româneşti şi întreţinându-le în bune condiţiuni, chiar dacă S. M. R. ar avea deficite.

Dem. C. Eftimescu
Directorul liceului din Caracal

Curier judiciar

Instrucţia rebeliunii de la Dobroşeşti

D. jude consilier Enescu, — însoţit de d-nii procuror Gică Ionescu şi căpitan Valeriu Pop din jandarmi, — a continuat Joi cercetările în afacerea nenorocitei agitaţii agrare întâmplată deunăzi la Dobroşeşti.

După ascultarea celor din urmă martori şi confruntarea lor cu bănuiţii, s'a stabilit că principalii culpabili sunt locuitorii: Vasile Ion Andrei şi Gheorghe Voicu Mirea.

Impotriva ambilor s'au cerut concluziuni formale de urmărire penală.

Ambii sunt învinuiţi că au instigat pe ţăranii din comuna Ghermăneşti să se opuie cu orice chip lucrării de delimitarea loturilor noui, insinuând că ceeace se face este ilegal, abusiv şi „câştigat cu bani" de vecinii lor Dobroşeşteni.

Cei doi săteni au fost aduşi eri în Capitală.

*

Investigaţiunile magistratului instructor se poartă deacum în direcţiunea de a se dovedi cine sunt beneficiarii tainici ai fierberii celor două tabere de ţărani.

Juriprudenţă la legea silvică

Precum se ştie, la 29 Ianuarie 1928 s'a promulgat prin „Monitorul Oficial" (nr. 22), decretul legii amnistiei delictelor silvice.

Intaltul decret a prevăzut amnistierea atât a pedepselor înseşi cât şi a despăgubirilor civile cuvenite statului şi s'a intins tuturor faptelor şi făptuitorilor puşi sub urmărire până la Noembrie 1927.

S'a pus însă în discuţiune chestiunea dacă amnistia se acordă şi în ce priveşte îndestularea daunelor rezultate din distrugerea materialului. Şi a făcut temeiul principal al recursului declarat de Gheorghe Enache contra sentinţei trib. Prahova s. III prin care fusese condamnat la amendă penală, daune civile şi despăgubiri pentru materialul lemnos distrus de contravenient.

Recurentul a susţinut că din termenii generali ai decretului ar rezulta că amnistia se întinde se întinde asupra întreg delictului, sub toate raporturile şi consecinţele lui.

Inalta curte (s. II.), a respins recursul, în ce priveşte despăgubirea de valoarea materialului şi l-a admis numai în ce priveşte pedeapsa penala statornicind astfel o preţioasă precizare şi restrângere a înţelesului Inaltului decret, în sensul că nu e aplicabil despăgubirii păgubaşului de valoarea materialului sustras sau distrus de contravenient.

Afacerea briliantelor lui Ruber

D. jude cons. Niculescu-Bolintin a continuat Joi cercetările în afacerea bijuteriilor furate de Alfred Ruber — croitorul bijutier — prin ingenioasa excrocare a câtorva bijutieri din Capitală.

Asul afacerii — Ruber — era pierit fără urme până deunăzi. Peregrinând din casă în casă, ca să-i piarză urma păgubaşii, Ruber a sfârşit prin a fi găsit în hotelul Lido Venezzia şi predat cabinetului în vederea confruntării cu ceilalţi implicaţi în afacere.

S'a putut astfel stabili că întreg stocul de bijuterii prădate de Ruber a fost trecut lui Iosif Sulanter — casă de agentură şi comision — care a pornit cu grada ca s'o vândă, în străinătate.

In Karlsbad a negociat o piesă pentru 150 mii lei; în Berlin a vândut alte două pe 170 mii lei; în Franţa a riscat să piardă totul fiind surprins în flagrant delict de contrabandă; iar în Belgia a fost expediat în grabă, înapoi, în ţară, cu bijuterii cu tot (deabia având timpul să demonteze pietrele din montura metalică).

De abia sosit la Bucureşti a angajat stocul, pentru 600 mii lei, d-nei Aneta Iancovici (cumnata comerciantului Guttmann Marcus), la care au şi fost găsite şi dela care s'au luat cele din urmă lămuriri necesare instrucţiei.

*

Totul a fost mărturisit, după îndelunge încercări de negare. Cercetările continuă.

Faliment

Trib. Ilfov s. I. com. a declarat în stare de faliment pentru încetarea plăţilor pe comerciantul I. Negrescu, proprietarul magazinului „La menajul casei" din str. Bărăţiei 51.

Falitul solicitase tribunalului moratoriu de şase luni. In urma cercetărilor şi expertizelor ce s'au făcut însă în cauză, stabilindu-se că pasivul petiţionarului, de aproape 2 milioane lei, n'are serioasă acoperire şi că situaţia lui nu e de natură să mileteze în favoarea-i, a respins cererea de moratoriu şi l'a declarat de îndată.

A falsificat bilete de vite

D. procuror Grigoriu a pornit Joi acţiune publică pentru fals în acte publice contra lui Const. D. Voinea, învinuit de faptul că spre a sustrage din moştenirea fratelui său, rămasă văduvei acestuia, o pereche de vite, a plăsmuit biletele originale de proprietate, intercalându-şi numele propriu.

Cazul s'a trimis în cercetarea cabinetului 4 instrucţie.

Sperjur

D. jude instructor Stănescu (al cab. 7) 'a semnat Joi ordonanţa definitivă de urmărire — pentru jurământ fals (sperjur) — contra comerciantului Nicolae Dimăneceşcu din Ploeşti.

După cum am scris la timp, inculpatul e învinuit că spre a câştiga un proces — de reziliere a contractului de arendarea unei vii — ce i-l intentase proprietarul său d. căpitan Zosima, n'a pregetat un moment măcar să jure fals pe sfânta cruce.

Procesul l-a câştigat; dar pornindu-se împotriva lui grabnice cercetări judiciare s'a dovedit necreştineasca lui ispravă, a fost pus sub urmărire penală, arestat vremelnic şi trimis eri în judecata tribunalului local.

Interesantă chestiune de recuzare

Procesul faimosului hoţ de cai — spaima judeţului Iaşi — Goldbach Erwin, a făcut obiectul unor repetate reportagii judiciare.

Nu mai revenim, de aceea, asupra lui

Amintim numai că fiind învinuit de numeroase furturi de cai făptuite ani dearândul, a fost trimis în judecata instanţelor coreţionale locale şi condamnat până la Curtea de apel, să sufere osânda de un an în închisoare.

Odată cu Goldbach a fost judecat — şi osândit numai la şapte luni închisoare — şi jandarmul plotonier Agapie Tonea, dela compania jandarmilor rurali a jud. Iaşi, fiind învinuit că a primit 1000 de lei dela Erwin Goldbach spre a-l face scăpat de sub pază.

Contra deciziei de osândire, ambii au făcut recurs în casaţiune.

Principalul temeiu de casare a fost tras din împrejurarea că unul din consilierii — cari formau completul de judecată al Curţii de apel — adică d. cons. I. Coroiu, se pronunţase mai înainte în causă, punând concluzii ca procuror de tribunal.

Dar, în aceste condiţiuni, au susţinut recurenţii, faptul constituia un caz tipic de recusabilitate. Iar magistratul nerecusându-se, ci, dimpotrivă luând parte la judecată, a făcut hotărîrea viţiată şi casabilă.

S'a obiectat că recusarea nu este de ordine publică şi prin lege chiar este lăsată la cre-dinţa şi la părţilor, dacă înţeleg să o invoace contra unui magistrat în cazurile anume prevăzute. S'a învederat apoi că partea n'a invocat această recusare la instanţa de fond. Şi s'a conchis că nu se poate deduce chestiunea — pe cale de recurs — deadreptul şi pentru întâia oară, la înalta Curte.

Curtea de casaţie s. II — sub preşidenţia d-lui Const. G. Rătescu — a respins recursul şi a confirmat astfel condamnarea hoţului de cai, ca şi a jandarmului vinovat.

Era nebun?

Tribunalul din Grenoble (Franţa) a început judecarea unui proces sensaţional prin obiectul său şi prin prezenţa marelui avocat Henri Robert.

Maiorul Orcel, erou de război, cere 400.000 franci daune, solidar, fostei sale soţii, unui medic şi unui director de ospiciu, pentru faptul că pe nedrept l-ar fi internat ca nebun.

Peripeţiile desfăşurate în faţa tribunalului sunt dramatice.

Henri-Robert susţine interesele reclamantului.

Activitatea aviaţiei elveţiene

Aviaţia civilă elveţiană avea la 1 Ianuarie 1928, 35 avioane.

In Elveţia sunt 5 linii exploatate de aviaţia civilă elveţiană şi 3 linii internaţionale, cari participă în exploatare.

Anul trecut s'au efectuat 7608 zboruri, cu 3908 ore de zbor. Numărul kilometrilor parcurşi a fost de 468.600. In aceste cifre nu intră zborurile făcute în Elveţia pe cele 3 linii străine cari singure au totalizat anul trecut 2897 de zboruri cu 4561 ore de zbor şi 600.300 km. parcurşi.

Aviaţia militară elveţiană a făcut anul trecut 38.731 zboruri de antrenament, reprezentând 13.282 ore de zbor.

Intâmplări din Capitala

Pentru o undrea de cusut saltele

Ucenicii Tănase Marinescu şi Costică Dumitrescu, din serviciul plăpumarului Barbu Bucurescu, din str. Salvator 45, s'au luat la ceartă pentru o undrea de cusut saltele.

Tănase Marinescu a luat o foarfecă şi l-a rănit pe Costică în mână şi piciorul stâng.

Rănitul a fost dus la spitalul Brâncovenesc, iar agresorul arestat de d. comisar I. Mărculescu.

Nu săriţi din tramvai

In nenumărate rânduri am atras atenţiunea, că nu trebue să se sară din vagoanele de tramvai în mers, căci cele mai multe nenorociri se întâmplă din cauza nerespectării acestei dispoziţiuni afişată în vagoane.

Lăcătuşul Ilie N. Vasile, din str. C. Milea 5, sărind eri din remorca unui vagon 23 ce trece pe str. 11 Iunie, a fost lovit şi trântit jos de autobuzul 3371.

Roatele trecând peste el, l-au rănit grav la cap şi i-au fractura mâna dreaptă.

Rănitul a fost internat la spitalul Brâncovenesc, iar şoferul Barbu Grigore, conducătorul autobuzului, arestat la circ. 27.

Şi-a dat foc

Eri noapte, pe la 2 şi jum., sergentul din postul str. general Lahovary, a văzut în faţa casei cu n-rul 6, o femeie ale cărei haine, cu care era îmbrăcată ardeau ca o făclie. Şi femeea nu se văita, nu gemea măcar. Stătea încremenită şi ardea.

Sergentul şi câţiva trecători au căutat să înăbuşe flăcările.

In stare extrem de gravă, femeia a fost dusă la spitalul Colentina.

Circ. 19 făcând cercetări, a constatat că femeia se numeşte Eugenia Popovici şi domiciliază în str. Dogari 37.

In timpul când soţul ei dormea, fiind apucată de o criză de nervi, şi-a turnat peste haine gaz, a ieşit apoi în stradă şi şi-a dat foc.

Sinucigaşa a murit după câteva ore la spitalul Colentina.

Incercare de sinucidere

Elena Colas, de 16 ani, din calea Plevnei 44, a încercat să se sinucidă bând o mare cantitate de var stins.

Un intern dela Salvare i-a dat ajutoare medicale.

Intoxicat

Muncitoarea Sofia Ionescu, din strada Duzilor 32, a mâncat eri, la prânz, o tocană şi după o oră a prezentat simptome de intoxicaţie.

Cu ambulanţa Salvării a fost dusă la spitalul Brâncovenesc.

D-şoara Cleopatra Stroescu
Domnul H. Drăguţinescu
LOGODIŢI
In locul oricărei alte înştiinţări
GIURGIU

Nr. 13 **ADOLPHE d'ENNERY**

Luisa şi Henrietta

Era tăcută şi palidă.

Dela un timp, lăsaseră drumul mare şi o luaseră pe o potecă, pe marginea căreia se aflau meri încărcaţi de fructe şi care ducea la un isvor, unde aveau de gând să se răcorească şi să se odihnească puţin.

Deodată Luiza scoase un ţipăt.

— Ce mai este? zise Tereza.

— Oh! nimic, un fleac... M'am lovit de o cracă pe care n'am observat-o.

— Unde îţi erau ochii, distrat-o?

— Nu... nu ştiu... a fost... ca adineaurea... o ameţeală...

Henrietta alergă şi aruncând florile la pământ zise:

— Iată... are fruntea sângerată, surioara mea!

O aşeză pe iarbă...

Izbitura pe care o primise Luiza, deşi nu era gravă, îi pricinuise o durere mare; dar nu numai durerea era cauza strigătului său.

Din acea zi, nu avu decât un singur gând, să liniştească pe mama sa, pe sora sa şi chiar pe sine însăşi şi să-şi recapete veselia obicinuită...

Aşezată cu dantela în mână, vrednica fată lucra cu mânuţele ei ca şi cum nimic nu se întâmplase. Dar veselia falsă pe care o arăta, dispăru curând cu totul.

In câteva zile, se operase în caracterul şi în fizionomia sa, o schimbare curioasă.

Buzele nu-i mai surâdeau; ochii săi vii şi atât de dulci, plini de viaţă şi de sănătate, deveniră întunecaţi şi trişti.

Nu mai cânta, nu mai râdea; lucra fără încetare, mâinile îi alergau înainte pe lucrul său, dar gândul îi rătăcea aiurea. când mama sau sora ei, îngrijorate de schimbarea neaşteptată, îi vorbeau, părea că tresare şi se trezea la realitate. Făcea atunci ce-i sta în putinţă ca să devie Luiza de odinioară, dar nu izbutea.

Intr'o seară, mama şi cele două fete lucrau la lumina lămpii. Tereza împletea la ciorap, Henrietta, în picioare, în faţa mesei, termina o rochiţă de vară; privea pe Luiza mai mult decât lucrul său şi o arăta în acelaş timp cu mâna, mamei sale, care de asemenea nu pierdea din vedere pe fată, ale cărei trsături erau schimbate, obrazul palid şi ochii roşiţi de lacrămi.

După o lungă tăcere, Tereza se ridică, luă o lumânare după cămin şi zise:

— Copiii mei, am lucrat destul astăzi, e vremea să vă urcaţi în camera voastră. Auzi ce spun, Luiso?

— Da, mamă, mai am numai un sfert de oră.

— A! îţi cunosc eu sferturile tale de oră, ţin până la miezul nopţii. Aidem, ajunge.

Zicând acestea, Tereza stinse lampa.

— Vai! mamă, ce faci?

— Te silesc să mă asculţi, copil răutăcios.

— Ei bine! Voi termina fără lampă; am ajuns să pot lucra foarte bine cu ochii închişi.

— Cu ochii închişi?

— Da, da; m'am deprins de câtva timp; se zice că acest lucru economiseşte vederea. Vezi, ai stins lampa şi degetele mele nu se opresc.

— Este adevărat, zise Tereza, plecându-se asupra lucrului.

— Este chestie de obicinuinţă; ne-am înţeles, îmi mai încuviinţezi, mamă, un sfert de oră şi vom veni când ne vom urca să te sărutăm.

Cum plecă Tereza, Luiza lăsă să-i cadă braţele; era distrusă.

Henrietta, care nu o slăbise din ochi, se apropie repede şi o luă de mână:

— Luizo, îi zisea ea, tu suferi?

— Nu, nu, nu e nimic.

— Sunt trei săptămâni de când îmi dai acelaş răspuns, atunci când te întreb, care este cauza schimbării tale, din timpul ultimei noastre preumblări, de când cu lovitura blestemată a crăcii...

— Ah! nu-mi mai vorbi de aceasta, te implor; mă gândesc eu destul de des la acea întâmplare... Nu-mi mai vorbi niciodată!...

Aruncase mâinile în jurul gâtului Henriettei şi-i plângea pe umăr.

— Şi când eu îţi spun că suferi, îmi răspunzi: „Nu e nimic!"... Dar paliditatea, dar tristeţea, care se măresc pe zi ce trece?... Stai ore întregi cu noi fără să scoţi o vorbă. Mâinile îţi ard şi plângi mereu. Care e cauza? Ei bine, îţi spun eu, ne ascunzi ceva, o suferinţă, o supărare; vreau să ştiu, ce este? Am înţeles că te sileşti să nu bage de seamă mama, care are nevoe de linişte multă şi în locul său, desigur că şi eu aş face la fel; dar nu pot admite ca tu să-ţi închizi inima faţă de mine, nu mai ai încredere în mine, nu mă mai iubeşti?

— Ah! Henrietta mea... te iubesc... Cum o iubesc şi pe mama noastră, mai mult decât orice pe lume, mai mult decât viaţa...

— Atunci, ce mai stai la îndoială, soră răutăcioasă?... vorbeşte, spune-mi de ce suferi, spune-mi mie, vreau, ţi-o cer!

— Ei bine, află secretul care mi-a umplut sufletul de groază... Henrietta!... Simt că orbesc!

— Orbeşti! strigă Henrietta cu o voce sfâşietoare.

— Orbeşte! repetă cu voce stinsă nenorocita Tereza, care deschise uşa şi rămase pe prag, palidă şi gata să cadă.

— Ne asculta! zise Henrietta.

— M'a auzit? strigă Luiza, căzând pe scaun şi ascunzându-şi capul în mâini.

— Oarbă!... repeta Tereza care înaintă sprijinită de Henrietta! Oh! nu, nu... nu se poate!... Luizo!... copilul meu, spune-mi că visez, că n'am auzit bine! Spune-mi că n'ai pronunţat acel cuvânt îngrozitor care mi-a îngheţat inima! oarbă! oarbă!...

Luiza se aruncase în genunchi şi-i săruta mâinile.

— Mamă... iartă-mi răul ce ţi-am pricinuit!

— Să te iert! dar dacă e cineva vinovat aci, sunt eu... numai eu!... Oare o mamă nu trebue să observe, să ghicească... să se îngrijească de tot ceia ce priveşte pe copiii săi?... Nu trebuia oare să te opresc să lucrezi aşa cum lucrai?

Aceasta ţi-a prăpădit vederea, biata mea copilă. Şi tu îmi mai ceri ertare?...

— Linişteşte-te, mamă, te rog! Răul poate nu e atât de mare pe cât îl crezi sau îl cred eu. Te văd încă, mamă, vă văd pe amândouă! Dacă aş fi oarbă complet, ochii mei nu ar putea vedea într'ai voştri lacrimile bune şi scumpe pe care eu le fac să curgă.

(Va urma)